

РЕШЕНИЕ

№ 5389

гр. София, 15.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3748** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. С. В. против отказ, обективиран в писмо № към РНИ21-ОИ94-2-(1)/16.03.2021г. на кмета на район „Нови Искър“ на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по молба с вх. № РНИ21-ОИ94-2/10.03.2021 г. от И. В., за предоставяне на информация, бил ли е актуван, съответно деактуван като общинска собственост поземлен имот с идентификатор 11884.5964.73 по КККР на [населено място], м. „Прелозите“ с площ от 1338 кв. м., с номер по предходен план - 310; поискано е да се предоставят копия от съответните актове, удостоверяващи исканата информация.

С оспореното писмо е постановен отказ, като са изложени следните мотиви: съгласно чл.4, ал.1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условия и ред, определени от същия закон, освен ако друг закон не е предвидил друг специален ред за търсене, получаване и

разпространение на същата. Целта на искането за предоставяне на достъп до обществена информация по реда на чл.2, ал.1 от ЗДОИ е лицето, което търси същата, да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, т.е. да е свързана с обществения живот в Република България и да дава възможност на потребителя ѝ да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. В настоящия случай става дума за информация, касаеща конкретен поземлен имот и личен казус на жалбоподателя. Според чл.2, ал.3 от ЗДОИ, лична информация не се предоставя по реда на този закон. Налице е общ ред за достъп до същата, касаещ физическите и юридическите лица, който е предвиден в АПК. В тази връзка е и разпоредбата на чл.8 от ЗДОИ, която предвижда изключение от приложното поле на закона, като посочва, че разпоредбите му относно достъпа до обществена информация не се прилагат за такава, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица. В случай, че жалбоподателят има правен интерес от получаване на горепосочената информация, същата следва да заяви административна услуга „издаване на заверено копие на акт за общинска собственост, като в този случай е необходимо доказване на правен интерес от получаването му.

Съдът в настоящия състав не споделя така изложеното становище. Кметът на района, до когото е отправено процесното искане, се явява задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ. Съгласно чл.62, ал.2 от Закона за общинската собственост (ЗОС), актовете книги за общинските имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 8, ал. 2 от същия закон. Общодостъпността на актовете, прогласена от специалния закон, изключва възможността на административния орган да поставя допълнителни изисквания към лицата, поискали достъп до актовете за общинска собственост, независимо от формата, в която е направено искането. В частност, не намира основание посоченото в оспореното писмо изискване за доказване на правен интерес от страна на заявителя. Приложимата Наредба за общинската собственост, приета от Столичния общински съвет, на основание чл.8, ал.2 ЗОС, съгласно § 5 от Преходните и заключителни разпоредби на същата Наредба, не предвижда специална форма или други технически изисквания, които заявителят да изпълни, за да получи достъп до актовете книги. Съгласно чл.34, ал.1-5 от Наредбата, регистрите с актовете по чл. 32 са публични и заинтересованите лица имат право на свободен достъп до данните в тях, освен ако данните не представляват класифицирана информация, а службите "Общинска собственост" са длъжни да дават справки по актовете за общинска собственост при поискване. Когато се налага справка по досието към акта за общинска собственост или се иска писмено удостоверение за наличието на определени документи или обстоятелства, лицето подава писмено искане за справка и в 2-седмичен срок от датата на подаването службите "Общинска собственост" издават служебно удостоверение или копие от искания документ. В случая писмено искане е било подадено, като изцяло ирелевантно е посоченото от заявителя правно основание. С оглед предоставените му от Наредбата правомощия по управление на общинската собственост, надзора и актуването ѝ, кметът на района е длъжен да предостави исканата информация, съответно – копия от актовете за общинска собственост, ако такива са съставени.

Не се установява, а не се и твърди в случая да са налице обстоятелства, посочени в ал.6 на чл.34 от Наредбата - че исканата информация ще застраши правата на трети лица, засяга лични данни, или представлява служебна тайна. Дори и такива да са

налице, при изричната норма на специалния закон – чл.62, ал.2 ЗОС, в тази си част Наредбата не следва да намери приложение поради противоречието ѝ с нормативен акт от по-висока степен, съгласно чл.15, ал.3 от Закона за нормативните актове.

Наред с горното следва да се отбележи и, че задълженията на кмета на района съобразно ЗОС и Наредбата по прилагането му, приета от СОС, не отменят, а съществуват наред със задълженията му като субект по чл.3 ЗДОИ. В частност, след като е натоварен с правомощия по управление на общинска собственост и водене на съставените за нея актове, административният орган дължи и предоставяне на информация за упражняването на тези му правомощия по реда на ЗДОИ, ако такова искане бъде направено. Последното би имало за цел и би предоставило възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект по чл.3 ЗДОИ. Ето защо, предоставянето на така поисканата информация е дължимо, независимо от това, че заявителят би могъл да има и друг интерес наред с гарантирания от ЗДОИ.

Като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в установената форма от компетентен орган, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането за възстановяване на разноските, своевременно направено от страна на жалбоподателя. Съгласно чл.38, ал.2 ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗА. Това е Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно чиито чл.8, ал.3 за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. Сумата е дължима на адвоката, предоставил правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо № към РНИ21-ОИ94-2-(1)/16.03.2021г. на кмета на район „Нови Искър“ на Столична община.

ЗАДЪЛЖАВА кмета на район „Нови Искър“ на Столична община в 14-дневен срок да предостави информацията, поискана с молба с вх. № РНИ21-ОИ94-2/10.03.2021 г. на района.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. С. В., с ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. С. С. Д., с личен номер [ЕГН], сумата 500 (петстотин) лева – адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: